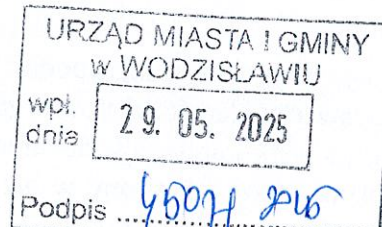

WOJEWODA
ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 29 maja 2025 r.

Znak:SPN.III.4130.14.2025

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIV/132/2025 Rady Miejskiej w Wodzisławiu z dnia 29 kwietnia 2025 r. w sprawie uchwalenia zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gminy Wodzisław w części dotyczącej:

- wszystkich ustaleń (zarówno w części tekstowej, jak i graficznej uchwały) w odniesieniu do terenu zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem 2ML.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 29 kwietnia 2025 r. Rada Miejska w Wodzisławiu podjęła uchwałę Nr XIV/132/2025 w sprawie uchwalenia zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gminy Wodzisław.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do tut. organu w dniu 5 maja 2025 r.

W dniu 16 maja 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze umożliwiając Przewodniczącą Rady Miejskiej w Wodzisławiu złożenie wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 22 maja 2025 r., znak: ORM.070.7.2.2025, odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.), zwanej dalej u.p.z.p., w związku z art. 67 ust. 3 pkt 1 i 4 Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688 ze zm.),
- Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404), zwanego dalej rozporządzeniem.

Przepis art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Natomiast tryb uchwalania planu, określony w art. 17 u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta w części z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 11 lit. a rozporządzenia poprzez brak zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenu zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem 2ML.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów i linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji.

W świetle § 4 pkt 11 lit. a rozporządzenia jednym ze standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu planu miejscowego jest określenie układu komunikacyjnego z jego parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych.

Przytoczone przepisy wskazują na konieczność określania zasad obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych. Z orzecznictwa wynika, że plan miejscowy powinien być tak skonstruowany, aby zapewnić możliwość obsługi komunikacyjnej określonym terenom. Jak wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Wr 773/19: „*owa „możliwość” oznaczać musi dostateczną „pewność” planowanego układu komunikacji (jego poszczególnych elementów) zapewniających, wymagany - w przypadku działek budowlanych - dostęp do drogi publicznej*”.

Tymczasem po analizie przedmiotowej uchwały stwierdzono, że dla terenu zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem 2ML brak jest zapewnienia obsługi komunikacyjnej. Zgodnie z § 18 ust. 5 pkt 2 uchwały obsługę komunikacyjną dla terenu 2ML ustalono „*z terenu komunikacji drogowej wewnętrznej, zlokalizowanej w granicach planu, oznaczonej symbolem 6KR (fragment drogi zlokalizowany w granicach planu, pozostała część poza granicami planu)*”. Jednak z analizy ocenianej zmiany planu oraz obowiązującego planu miejscowego (uchwała Nr XXI/142/2016 Rady Gminy Wodzisław z dnia 29 września 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wodzisław) wynika, że ww. teren komunikacji drogowej wewnętrznej nie graniczy z terenami dróg, tylko z terenem wód powierzchniowych śródlądowych oznaczonym symbolem 2.WS oraz terenem zieleni łąkowej, łąkowej i pastwisk oznaczonym symbolem 2.Zł.

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącej Rady Miejskiej w Wodzisławiu: „*W granicach planu został zaplanowany odcinek komunikacji drogowej wewnętrznej oznaczony symbolem 6KR,*

jako rozbudowa (poszerzenie) odcinka drogi gruntowej o nr ewid. 396, o kolejne 3,0 m - 4,0 m. W obowiązującym planie (uchwalonym w 2016 r.), nie objętym zmianą, droga o nr ewid. 396 jest połączona z drogą wewnętrzną-gruntową o nr ewid. 415 i 443, które zostały zakwalifikowane do obsługi terenów rolnych, co nie oznacza, że nie są użytkowane przez właścicieli nieruchomości graniczących z tymi drogami. Obecny dojazd do nieruchomości objętych zmianą planu oznaczonych symbolem 2ML i terenów sąsiednich, odbywa się z terenu drogi wewnętrznej o nr ewid. 367, oznaczonej w obowiązującym planie symbolem KDW.1, poprzez teren drogi wewnętrznej-gruntowej o nr ewid. 396, zlokalizowanych poza granicą zmiany planu”.

Nie można przyjąć powyższych wyjaśnień. Zgodnie z odpowiedzią na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego oraz danymi zawartymi w systemie informacyjnym udostępniającym dane przestrzenne – geoportalu powiatu jędrzejowskiego prowadzonym przez Starostwo Powiatowe w Jędrzejowie, działki o nr ewid.: 396, 415 i 443 mają użytek oznaczony symbolem dr (drogi) i są własnością Gminy Wodzisław. Jednakże nie stanowią elementu systemu komunikacji przewidzianego w planie miejscowym tzn. że w obowiązującym planie miejscowym (uchwalonym w 2016 r.) nie zostały przeznaczone ani pod teren drogi publicznej, ani teren drogi wewnętrznej. Zgodnie z obowiązującym planem działki te przeznaczone są pod: działka nr ewid. 396 - teren zieleni łąkowej, łąkowej i pastwisk oznaczonym symbolem 2.Zł., natomiast działki nr ewid.: 415 i 443 pod teren zieleni łąkowej, łąkowej i pastwisk oznaczonym symbolem 2.Zł. oraz teren upraw rolnych, ogrodniczych i sadowniczych oznaczony symbolem 2.R.

W myśl wspomnianego wyżej art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt II OSK 1693/21: „*Trudno bowiem wyobrazić sobie realną możliwość funkcjonowania terenów przewidzianych do zabudowy, bez dostępu do drogi publicznej, czy też bez wyznaczenia szlaków komunikacyjnych (ulic). W planie ustala się, w zależności od potrzeb, nie tylko sieć dróg publicznych, ale także wewnętrznych. Wyznaczenie drogi wewnętrznej stanowiącej wyłączną obsługę komunikacyjną powinno być jednoznaczne i powinno znaleźć odbicie na rysunku planu*”.

Wobec powyższego, jeśli droga wewnętrzna wyznaczona w planie nie łączy się z żadną drogą, to uniemożliwia to dostęp do nieruchomości. A zatem ustalenia planu w zakresie terenu zabudowy lotniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem 2ML stają się niemożliwe do realizacji, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

II. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. W § 17 ust. 5 pkt 7 uchwały błędnie wskazano obsługę komunikacyjną dla terenu 17MN z drogi zlokalizowanej poza granicami planu oznaczonej symbolem KD-L.1, ponieważ zgodnie z obowiązującym planem miejscowym (uchwała Nr XXI/142/2016 Rady Gminy Wodzisław z dnia 29 września 2016 r.), teren ten graniczy z drogą KD-L.11. Zamiast symbolu „KD-L.1” powinien być symbol „KD-L.11”.
2. W § 19 ust. 5 uchwały błędnie wskazano obsługę komunikacyjną dla terenu 1UE z drogi zlokalizowanej poza granicami planu oznaczonej symbolem KD-D.1, ponieważ zgodnie z obowiązującym planem miejscowym (uchwała Nr XXI/142/2016 Rady Gminy Wodzisław

z dnia 29 września 2016 r.), teren ten graniczy z drogą KD-D.11. Zamiast symbolu „KD-D.1” powinien być symbol „KD-D.11”.

Zgodnie z wyjaśnieniami Przewodniczącej Rady Miejskiej w Wodzisławiu powyższe błędy stanowią omyłki pisarskie.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05). Dlatego powyższe błędy zostały zakwalifikowane przez organ nadzoru do kategorii nieistotnego naruszenia prawa.

Po wyeliminowaniu z uchwały zapisów wskazanych w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, pozostała część uchwalonej zmiany planu miejscowego, przyjętej uchwałą Nr XIV/132/2025 Rady Miejskiej w Wodzisławiu z dnia 29 kwietnia 2025 r., może funkcjonować w obrocie prawnym. Tym samym, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Józef Bryk
Wojewoda Świętokrzyski